

دور نمای تجارت جهانی و برآورد هزینه حمایت از تولیدات استراتژیک کشاورزی در طول برنامه دوم

■ هزینه حمایت از تولیدات استراتژیک کشاورزی در برنامه دوم

دکتر بهاء الدین نجفی

اشاره

چنین به نظر می رسد که در فاصله سالهای برنامه دوم توسعه در ایران، آزادسازی بازارگانی جهانی، که پیامدهای توافق مربوط به مذاکرات دور اروگوئه (گات) است، اثراتی بر بازار بین المللی محصولات کشاورزی و سطح رفاه کشورهای در حال توسعه خواهد داشت. بر سهیای موجود نشان می دهد که آزادسازی بازارگانی جهانی در کوتاه مدت، سبب کاهش عرضه برخی محصولات به بازار جهانی و در نتیجه، افزایش قیمت این محصولات خواهد شد. کشورهایی که واردکننده خالص محصولات کشاورزی هستند اکنون در کوتاه مدت از این جریان زیان خواهند دید، با این حال این نکته که هزینه حمایت از تولیدات استراتژیک کشاورزی در ایران چقدر است، موارد مورد پرسش مسئولین و برنامه ریزان کشور بوده است. در این مقاله نشان داده می شود که با توجه به گرانتر شدن واردات مواد غذایی برای ایران، تولیدات استراتژیک کشاورزی (به دلیل مربت پاکن) دیگر هزینه ای را متوجه اقتصاد ملی نمی کنند و در این جهت، از معیار نسبت هزینه واردات به هزینه تولید داخلی به عنوان یک شاخص استفاده شده است.

۱- تولیدات استراتژیک کشاورزی در کشورهای در حال توسعه معمولاً چنین فرض می شود که بازارگانی آزاد جایگزینی (آلترناتیوی) برای سیاستهای حمایتی است که در گذشته و حال اعمال شده است. بنابراین، اثرات آزادسازی بازارگانی ناشی از مذاکرات دور اروگونه عکس آثار سیاستهای حمایتی موجود است. هرچند این بحث نیز وجود دارد که آثار مزبور ممکن است در کوتاه و میان مدت به میزان قابل ملاحظه ای متفاوت باشد.

سیاستهای کشاورزی کشورهای صنعتی بو توسعه کشاورزی در کشورهای در حال توسعه، می تواند از سه راه اثر داشته باشد:

الف) تغییرات در بازار جهانی محصولات کشاورزی و صنعتی

ب) موافقت نامه های ویژه که به موجب آن مزایای ویژه ای اعطا می شود.

ج) تغییر در سیاستهای مرتبط با سیاستهای حمایتی مانند کمکهای غذایی و مالی به کشورهای در حال توسعه.

همواره نمی توان آثار این سیاستها را تعیین کرد؛ چرا که تا حدودی به سیاستهای واکنشی کشورهای در حال توسعه مربوط می شود. در مورد اثر سیاستهای حمایتی کشورهای صنعتی بر کشورهای در حال توسعه، مطالعات بسیاری انجام شده است. عموماً این بررسی ها بر اثری که این سیاستها

در زمان امضای موافقت نامه عمومی تعرفه و تجارت در سال ۱۹۴۸، در میان ۲۳ کشور عضو اصلی موافقت نامه، تنها سه کشور در حال توسعه وجود داشتند. در حال حاضر، شمار کشورهای در حال توسعه به بیش از صد و ده کشور رسیده است وابن افزایش نشان می دهد که قوانین بازارگانی جهانی برای این کشورها اهمیت فرازینده ای یافته است؛ چرا که کشاورزی از نظر اقتصادی برای کشورهای در حال توسعه مهمتر از کشورهای توسعه یافته است. به همین جهت، کشورهای یاد شده از مذاکرات دور اروگونه بیش از دیگر کشورها متأثر می شوند. با وجود اهمیت موضوع، هنوز روشن نیست که توافق «دور اروگونه» تا چه حد می تواند به رفع تحрیفهای موجود در بازارگانی جهانی و همچنین توسعه کشاورزی در کشورهای در حال توسعه، کمک کند. در این مقاله، نخست آثار تصمیمهای کنونی «گات» بر بازار جهانی مورد بحث قرار می گیرد و سپس، موقعیت ایران به عنوان واردکننده خالص محصولات کشاورزی، به ویژه گندم، مطروح و درباره آثار این تصمیمهای سخن گفته می شود. در بخش پایانی کوشش خواهد شد که به اولویت محصولات در برنامه جایگزینی واردات کشاورزی اشاره شود و توصیه هایی در مورد بهره برداری بیشتر از تصمیمهای «گات» انجام گیرد.

به ویژگیهای محصولات مربوط می‌شود. تعامل بیشتری به حمایت از محصولات وابسته به وسعت زمین، محصولات قابل انتبار کردن و محصولاتی که در مسیر بازاریابی مشکلاتی دارند، وجود دارد.

ب- واکنش تولیدکننده و مصرف کننده نسبت به محصولات مختلف در اقتصادهای حمایتی متفاوت است، به عنوان مثال کشور قیمتی عرضه برای «گوشت خوک»، مرغ و تخم مرغ در مقایسه با دیگر محصولات کشاورزی بیشتر است و بنابراین، از این محصولات حمایت کمتری می‌شود.

ج- سهم کشورهای صنعتی در تولید و بازارگانی جهانی محصولات گوناگون مستفاوت است. هرچه سهم کشور حمایت کننده بیشتر باشد اثر بر بازار جهانی بیشتر است.

د- نظام حمایت از کشاورزی برای محصولات ویژه در کشورهای مختلف یکسان نیست و این امر تا حدی ناشی از هدفهای مختلف سیاستهای اتخاذ شده در این کشورها و همچنین نتیجه فرایانده تصمیم‌گیری^۱ و عوامل نهادی است، در نتیجه، اثر سیاست خاصی در یک کشور ممکن است تا حدی به وسیله آثار سیاستهای حمایتی در کشور دیگر خشی و پا تشدد شود. (جدول شماره ۱). آمریکا از تولیدکنندگان داخلی شکر به وسیله سهمیه‌بندی واردات آن حمایت می‌کند، در نتیجه قیمت شکر در بازار داخلی افزایش می‌یابد و بازاری برای جایگزینهای شکر،

بر رابطه مبادله‌ای^(۱) کشورهای در حال توسعه دارند تأکید می‌کنند، در حالیکه این آثار گسترده‌تر هستند.

۱- اثر درآمدی کشورهای صنعتی

آثار سیستم حمایت از تولیدات داخلی عمده‌تاً در کشورهایی که آن را به کار می‌برند محسوس است، اثر منفی بر تقسیم نیروی کار منجر به کاهش درآمد واقعی در اقتصاد حمایت شده، می‌شود. تعداد زیادی از مطالعات تجربی، این زیانها را تخمين می‌زنند. تغییرات ممکن است قابل ملاحظه باشد. تخمين زده شده است که متوسط سطح حمایت از کشاورزی در سالهای ۱۹۸۶-۱۹۸۸ برای کشورهای OECD هزینه‌ای در حدود ۷۲ میلیارد دلار بر اساس قیمتها و نرخ مبادله سال ۱۹۸۱، به دنبال داشته است، که معادل با ۰/۹ درصد درآمد واقعی خانواره است.

کاهش درآمد در کشورهای صنعتی، تقاضا برای واردات از کشورهای در حال توسعه را کاهش می‌دهد. بنابراین، شرایط تجاری بیرونی برای کشورهای در حال توسعه بدتر می‌شود و در نتیجه توسعه کشاورزی در این کشورها تحت تأثیر منفی قرار می‌گیرد.

۲- تحریف در قیمت‌های بازار جهانی
حمایت از کشاورزی در کشورهای صنعتی بر قیمت‌های بازار جهانی تأثیر می‌گذارد، ولی این تأثیر بر محصولات مختلف به دلایل زیر یکسان نیست:

الف- درجه حمایت از کالاهای مختلف پکسان نیست، زیرا این امر تا حدی

مجلس ویژه‌های فوهر

کمتری صورت می‌گیرد.

و - سیاستهای کشاورزی در کشورهای صنعتی به وسیله موافق نامه‌های بین‌المللی - نظیر گات - محدود می‌شود که به میزان قابل توجهی حمایت اسمی کالاها تاثیر می‌گذارد. سیاست کشاورزی مشترک جامعه اروپا^(۳) حالت خاصی از این مورد است. برخی محصولات کشاورزی مانند جایگزینهای غلات، بدون گمرک وارد شده، در حالیکه از غلات و محصولات دامی به میزان زیادی حمایت می‌شود.

ز - حمایت از کشاورزی محدود به محصولات خام نیست و محصولات تبدیل شده را نیز دربر می‌گیرد. در واقع، نرخ حمایت مؤثر برای محصولات تبدیل شده معمولاً بیشتر است که در نتیجه، قیمت‌های بازار جهانی این محصولات بیش از حالت خام آنها کاهش یابد.

ح - حمایت از کشاورزی بر بازار محصولات صنعتی اثر می‌گذارد و قیمت‌های جهانی این محصولات را نیز تحت تاثیر قرار می‌دهد.

ط - قیمت‌های بازار جهانی به طور غیر مستقیم تحت تاثیر مزیت‌های تجاری اعطای شده به کشورهای در حال توسعه قرار می‌گیرد.

تحریف در قیمت‌های بازار جهانی که بوسیله سیاستهای کشاورزی کشورهای

مانند ایزوگلوكوز^(۱)، به وجود می‌آید. در جریان تولید ایزوگلوكوز، محصول دیگری بنام گلوتن ذرت^(۲) به عنوان یک محصول فرعی تولید می‌شود که از نظر پروتئین غنی است و برای غذایی دام به مصرف می‌رسد. اثر این جریان بر بازار جهانی آن است که قیمت‌های شکر و غذای پروتئینی دام کاهش پیدا می‌کند. سیاستهای حمایتی کشاورزی در جامعه اروپا منجر به تعییر و اصلاح آثار می‌شود. بالا بودن قیمت غلات در جامعه اروپا واردات محصولات جایگزین را سودآور می‌سازد.

مخلوطی از گلوتن ذرت و "کاساوای" می‌تواند کاملاً جایگزین غلات در جبرة غذایی دام شود. بنابراین، بالا بودن قیمت غلات در جامعه اروپا و پایین بودن قیمت گلوتن ذرت اثر مثبت و غیر مستقیم روی بازار نشاسته کاساوا به وجود می‌آورد و در نتیجه، تجارت کاساوا و قیمت آن افزایش می‌یابد. از سوی دیگر، پایین بودن قیمت غذایی دام در جامعه اروپا، میزان مازاد قابل صدور غلات و فراورده‌های دامی را افزایش می‌دهد، که این امر برای آمریکا زیان آور است.

ه - سیاستهای کشاورزی در کشورهای صنعتی از فشارهای بودجه‌ای مستأثر می‌شود، بنابراین، سیاستها در جهت حمایت بیشتر از آن گروه از تولیدات داخلی است که می‌تواند از خارج وارد شود. ولی در مقابل، از محصولات صادراتی حمایت

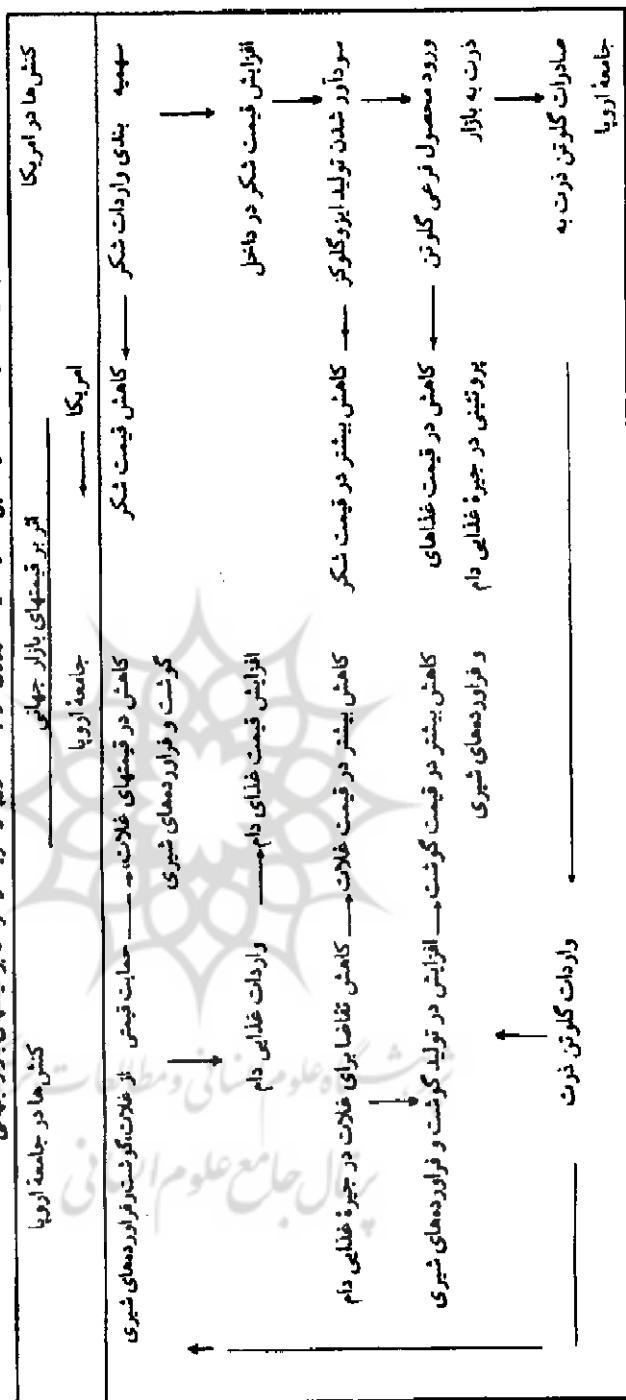
1- Isoglucose

2- Corn gluten

3- Common Agricultural Policy (C A P)

جدول شماره (۱)- آثار مغایل محابات از کتابخانه در جامعه اروپا و امریکا و اثر آن بر قیمت‌های بازار جهانی

نهنجشی و کشورهای صنعتی

به سمت راست منتقل می‌شود، متاسفانه مدارک تجربی زیادی در مورد اینکه بخش کشاورزی چگونه به کاهش قابل توجه قیمت «تولیدکننده» و به طور کلی سیاستهای آزادسازی در کوتاه‌مدت، میانمدت و بلندمدت عکس العمل نشان می‌دهد، وجود ندارد.

حمایت از قیمتها در گذشته به افزایش در تخصیص غیر کارا به بخش کشاورزی کمک کرده، شکاف بین مزارع کارا و غیرکارا افزایش یافته است. قیمت‌های حمایت شده انگیزه‌ها را برای اختراع و به کار بردن تکنولوژی‌های جدید افزایش داده است. هنگامی که بعضی از کشاورزان این انگیزه‌ها را از خود نشان دادند، سایر زارعان که تحت فشار کمتر هستند نیز برای حمایت از قیمتها، واکنش نشان می‌دهند. قیمت‌های پایین فشار بر کشاورز را زیاد می‌کند. طوری که یا باید کارایی را افزایش دهد و یا از حرفه‌اش بپرون رود. در هر دو حالت، کارایی بخش و نیز کل تولید افزایش می‌باید. البته انتقال به سمت راست منحنی عرضه به طور نامحدود ادامه نخواهد یافت. اما، ممکن است پسنج تا ده سال طول بکشد. این فرضیه‌ها به وسیله شواهد آزادسازی بخش‌های صنعتی حمایت شده، تأیید شده است، براساس یک مطالعه بانک جهانی، گزارش شده است که آزادسازی در کشورهای در حال توسعه تولیدات را پایین نمی‌آورد (حتی، کشورهای در حال

صنعتی ایجاد شده، رابطه مبادله‌ای کشورهای در حال توسعه و همچنین توسعه کشاورزی این کشورها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. اثر کلی برای بعضی کشورها مثبت و برای بعضی منفی بوده است و این امر به راسته مبادله‌ای و مزیت‌های نسبی این کشورها در دسترسی به بازارهای کشورهای صنعتی بستگی داشته است. مشخص کردن اثر کلی برای هر کشور به علت متغیر و متنوع بودن آثار، دشوار و به میزان زیادی به واکنش کشورهای در حال توسعه به تغییرات در بازارهای جهانی وابسته است، و شاید بتوان گفت که عامل اصلی و تعیین‌کننده، آثار نهایی می‌باشد.

۴- آیا آثار آزادسازی عکس آثار حمایت است؟

جالب است مشخص شود که سیاستهای آزادسازی کشاورزی در کشورهای صنعتی درست عکس آثار حمایت از تولیدات داخلی است، مدل‌های بازرگانی موجود بر فرضی استوار است که جای بحث دارد. معمولاً، فرض شده که کاهش قیمت در کشورهای صنعتی منجر به کاهش میزان تولیدات و افزایش قیمت‌های بازار جهانی می‌شود. در واقع مثبت بودن کشش پذیری عرضه، به وسیله پژوهش‌های تجربی تایید شده است. آزادسازی نه فقط باعث تغییر در قیمت‌های محصولات می‌شود بلکه محیط اقتصادی را برای عوامل تغییر می‌دهد و منحنی عرضه عوامل و در نتیجه آزادسازی

تغییر قیمتها احتمالاً در دامنه تغییر (واریانس) مشاهده شده در قیمت‌های بازار جهانی، ناشی از بی‌ثباتی است، بنابراین، به هیچ وجه روش نبست که کشورهای در حال توسعه به عنوان یک گروه چگونه تحت تاثیر آثار قیمتی ناشی از سیاست‌های حمایتی قرار گیرند. آثار غیرقیمتی حتی ممکن است خیلی مهمتر باشد، در حالیکه هدف نهایی سیاست‌های آزادسازی بازارگانی می‌باشد افزایش رفاه باشد. تمرکز بسیاری از مدل‌ها روی اثر واسطه‌ای - یعنی اثر آزادسازی - روی قیمت‌های جهانی محصولات کشاورزی بوده است.

خلاصه‌ای از نتایج تخمین زده شده بر قیمت جهانی کالاهای عمده از این مطالعات در جدول شماره (۲) نشان داده شده است. با وجود آنکه تغییرات زیادی در نتایج ارائه شده در جدول شماره (۲) مشاهده می‌شود، می‌توان به نتایج واحدی دست یافت. به طور کلی با حذف حمایت از کشاورزی، عرضه در کشورهای توسعه یافته کاهش یافته و پیش‌بینی شده است. قیمت‌های جهانی بیشتر کالاهای افزایش یابد. قیمت محصولاتی که مورد حمایت بیشتری هستند مانند لبیات، شکر و گوشت، پیش از کالاهای دیگر افزایش می‌یابد.

پیش‌بینی شده است که قیمت گندم به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش یابد، که اینامر بازنایی از حذف نرخهای بالای حمایت در کشورهای توسعه یافته است. با این حال، این نتیجه را باید با احتیاط تلقی کرد. زیرا این احتمال نیز وجود دارد که با توجه به

توسعه‌ای که از بخش‌هایی از آن، مانند صنعت، حمایت زیادی شده است. کوتاه سخن آن که، به طور یقین می‌توان گفت که حمایت از کشاورزی در کشورهای صنعتی تولیدات داخلی را بالا برده و قیمت‌های بازار جهانی را کاهش داده است. اما در مورد اینکه آزادسازی چگونه بر قیمت‌های بازار جهانی در کوتاه و میان مدت اثر خواهد گذاشت، با قاطعیت کمتری می‌توان اظهار نظر کرد.

صرفنظر از این که تعیین این آثار در کشورهای در حال توسعه دشوار است، مدل‌های موجود نمی‌توانند میزان تأثیر بر تولید را در کشورهای صنعتی به نحو رضایت‌بخشی تخمین بزنند. منظور کردن همه محصولات به ویژه محصولهای نراغی گرمیزی، تعیین آثار ارتباطی به گونه‌ای واقعی، منظور کردن آثار تغییرات تکنیکی آینده و به حساب آوردن آثار کاهش مزیتهای تجاری در مدل، کار ساده‌ای نیست. بنابراین وجود اختلاف زیاد، میان مقادیر تغییرات قیمت محاسبه شده به وسیله مدل‌های گوناگون مایه شگفتی نیست. تصویری از نتایج این مدلها که در جداولی از ۲ و ۳ ارایه شده، جالب توجه است. این نقطه ضعفی است که با مدل‌های موجود نمی‌توان آثار تغییر قیمت در بازار جهانی و انعکاس آن را بر کشورهای در حال توسعه تخمین زد.

از محاسبات موجود می‌توان چنین استنتاج کرد که سیاست‌های حمایتی مطمئناً بر قیمت‌های بازار جهانی اثر دارد، ولی این

میکالس و پرلمند

از مدل‌های تعادل جزئی است. این نتیجه احتمالاً به عملت وجود امکان جایگزینی بیشتر در مدل تعادل عمومی است که جریان منابع بین بخشها در آن وارد شده است.

جدول شماره (۳) آثار آزادسازی بازارگانی را در شرایطی نشان می‌دهد که این امر در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه به طور همزمان انجام شده باشد.

مجموعه تخمین‌های قابل دسترس آثار هم زمان آزادسازی در بازارهای کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته، در جدول شماره (۳) و با فرض حذف حمایت مثبت در کشورهای توسعه یافته و حمایتهای

برخی تجربه‌های اخیر، تولید در ایالات متحده و بعضی کشورهای توسعه یافته دیگر، ممکن است افزایش یابد و در نتیجه، قیمت‌ها کاهش یابند.

در همه مطالعات انجام شده پیش‌بینی می‌شود که قیمت برنج افزایش یابد، اما این افزایش کمتر از قیمت غلات دیگر است. این نتیجه، اهمیت نسبتاً کمتر کشورهای توسعه یافته را به عنوان یک گروه در بازار جهانی برخی منعکس می‌کند. اگرچه استثنایی از این قاعده کلی نیز وجود دارد. تخمین افزایش قیمتها در مدل تعادل عمومی کمتر از تخمین‌های به دست آمده

جدول شماره (۲)- آثار آزادسازی بازارگانی در کشورهای توسعه یافته
بر قیمت محصولات کشاورزی در بازار جهانی (به درصد)

مدل	کالا					
	مدل‌های تعادل جزئی	گندم	برنج	گوشت	لبنیات	شکر
(۱) تابرز-اندرسون (۱۹۹۰)	۲۵	۵	۴۳	۹۵	۲۲	
(۲) والد-زایتر	۳	۲	۱۰	-	۱۰	
OECD	-۵	-	۵	۳۱	۹	
وزارت کشاورزی آمریکا	۲۷	۱۸	۱۶	۸۴	۲۹	
مدل تعادل عمومی						
IIASA	۱۸	۲۱	۱۷	۳۱	-	
RUNS	۱۰	۱۴	۱۸	-	۰۷	
والراس (۳)	۱۷	-	۱۰	۱۴	-	

منبع: گلدین و نادسن (۴)، ۱۹۹۰.

1- Anderson - Tyres

2- Zietz

3- Walras

4- Goldin and Knudsen

تولیدات بازیان مواجه خواهند شد؛ چرا که قیمت این محصولات افزایش می‌یابد. اما اگر آزادسازی در کشورهای در حال توسعه انجام شده و حمایتهاي منفی حذف شود، با توجه به افزایش کارایی در کشورهای در حال توسعه، به نظر می‌آید پس از حذف حمایتها افزایش قیمت کمتر از میزان پیش‌بینی شده باشد.

نتایج معقول قابل مقایسه‌ای در مورد آثار آزادسازی کامل بازارگانی بر رفاه، اخیراً طی مطالعه‌انی توسط آندرسون و تایرز در سال ۱۹۹۱، مطالعات دیگری به وسیله وزارت کشاورزی امریکا در سال ۱۹۹۰ توسط کریسوف، سالیوان، وینبر و جانسون صورت گرفته است. در مطالعه کریسوف اثر رشد بهر موری بر تغییرات قیمت در نظر گرفته نشده، درحالیکه در مطالعه آندرسون و تایرز این موضوع مورد توجه قرار گرفته است. نتایج به دست آمده در هر دو مورد، شامل حالتی است که فقط کشورهای

غالباً منفی در کشورهای در حال توسعه، نشان داده شده است.

اثر روی برنج به وضوح نسبت به حالت قبل معکوس شده است و نشان می‌دهد اثر حمایت منفی در کشورهای در حال توسعه بیشتر از اثر حمایت مثبت در کشورهای توسعه یافته است. آثار مثبت روی قیمت گندم کاهش یافته یا در بیشتر موارد معکوس شده و در مورد لبناهای افزایش قیمت قابل ملاحظه‌ای پیش‌بینی شده است. زیرا در برخی کشورهای در حال توسعه نیز حمایت مثبت از آن وجود دارد.

مدارک موجود درباره آثار آزادسازی بر رفاه در کشورهای در حال توسعه محدودتر از مطالعات مربوط به قیمت‌های جهانی است. بیشتر پژوهش‌های اولیه، روی محصولات کشاورزی مناطق معتدل که توسط کشورهای توسعه یافته انجام می‌شود تمرکز داشته. در نتیجه، کشورهای در حال توسعه به عنوان واردکنندگان اصلی این

جدول شماره (۳)- آثار آزادسازی بازارگانی جهانی روی قیمت کالاهای (به درصد)

مدل	محصول						شکر
	مدل‌های تعادل جزئی	گندم	گندم	برنج	گوشت	لبناهای	
(۱۹۹۰)، تایرز - آندرسون	۱	-۶	-۸	۶۰	-۱۲		
والد - زایتر	-۱۲	-۲۱	۱۳	-	۱		
OECD	-۷	-۵	-۴	۲۹	۷		
وزارت کشاورزی امریکا	۲۳	-	۷	۷۹	۷		
مدل تعادل کلی							
II ASA	۲۳	-	۱۱	۳۴	-		

منبع گلدن و نادسن، ۱۹۹۰.

مجلیس و پولمه دوچر

زمانی که در آزادسازی مشارکت کنند بیشتر می شود، در این مورد، منافع رفاهی حاصله بیش از دو برابر شده و از ۱۶/۶ به ۳۲/۴ میلیارد دلار افزایش می یابد. زمانی که تنها کشورهای صنعتی آزادسازی کنند، از گروه کشورهای در حال توسعه، واردکنندگان غذا، مانند کشورهای آفریقای شمالی، صادرکنندگان نفت، تایوان و بنگالادش زیان بیشتری می بینند. زمانی که آثار تحریفی سیاست ها در کشورهای در حال توسعه برداشته شود نهاتعداد کمی از اقتصادهای در حال توسعه زیانهایی را تجربه می کنند که میزان آن نیز اندک خواهد بود. از مقایسه بررسی های انجام شده به وسیله کریسوف و تایرز-اندرسون، مشخص می شود که در نظر گرفتن پیشرفت تکنولوژی در مطالعه کریسوف، سبب ایجاد تغییراتی در نتایج می شود.

۲- موقعیت ایران به عنوان واردکننده محصولات کشاورزی
با توجه به اینکه مطالعات انجام شده نشان می دهد که میزان سود و زیان کشورهای در حال توسعه ناشی از آزادی بازارگانی، تا حدود زیادی به موقعیت آنها از نظر میزان صادرات و واردات مواد غذایی بستگی دارد، دراین سخشن به موقعیت بازارگانی محصولات کشاورزی ایران برداخته خواهد شد.
همان طور که جدول شماره (۵) نشان

صنعتی شده به آزادسازی مبادرت کردند و حالت دوم، زمانی است که تمامی کشورها در برنامه آزادسازی بازارگانی کشاورزی مشارکت داشته اند.

زمانی که کشورهای توسعه یافته به تهابی در آزادسازی مشارکت کنند، براساس نتایج کریسوف، که در جدول شماره (۴) آمده است، این امر سبب زیان کشورهای در حال توسعه می شود. ولی، این زیان در مقایسه با تولید ناخالص داخلی آنان اندک خواهد بود. زمانی که کشورهای در حال توسعه در فرایند آزادسازی شرکت می کنند، تصویر به طور قابل ملاحظه ای تغییر پیدا می کند و کشورهای در حال توسعه از کاهش ضایعات و تغییر در فرخ مبادله سود می برند. با آزادسازی بازارگانی جهانی، پیش بینی می شود که اقتصاد بیشتر کشورهای آسیا و آمریکای لاتین سودآور باشد. کشورهای واردکننده غذا در شمال آفریقا، زیانهایی را تجربه می کنند و این در حالی است که رفاه در کشورهای صحرایی آفریقا به میزان کمی افزایش می یابد. جمهوریهای شوروی سابق به علت افزایش قیمت مواد غذایی وارداتی معکن است با کاهش در رفاه مواجه شوند. در نتایج آندرسون و تایرز (۱۹۹۱)، کشورهای در حال توسعه در کل سود می برند، حتی هنگامی که تنها کشورهای OECD به آزادسازی مبادرت ورزند. با این حال، منافع در کشورهای در حال توسعه

جدول شماره (۴) - برآورده آثار مثبت و منفی آزادسازی کامل بازارگانی جهان
بر اقتصاد کشورها (در دو مدل)

نوع آزادسازی	منبع			
	فقط کشورهای صنعتی	تمامی جهان	فقط کشورهای صنعتی	میلیون دلار
بنگلادش	-۲۰۰	-۲۴	-۴۱	
چین	۱۲۹۰۰	۲۹۰۰	-۷۶	-۶۹
هند	۱۱۰۰	۱۳۰۰	۱۷۴۶	۳۳۵
اندونزی	۹۰۰	۴۰۰	۱۱۹	-۱۰۵
گرگ جنوبی	۹۵۰۰	-۹۰۰	۱۴۹۰	-۲۸۵
پاکستان	۴۰۰	۳۰۰	۳۱۷	۵۰
فلپین	-۱۰۰	۱	۶۷	-۲۷
تایوان	۴۰۰	-۲۰۰	-۵۸	-۲۷۳
تایلند	-۲۰۰	۵۰۰	۳۴۶	۱۹۵
دیگر کشورهای آسیایی	۱۷۰۰	۵۰۰	-۱۶۶	-۳۲۵
آسیا	۲۲۷۰۰	۴۶۰۰	۲۷۶۱	-۶۴۴
آرژانتین	۵۱۰۰	۵۴۰۰	۶۳۷	۵۳۲
برزیل	۸۰۰	۲۹۰۰	۴۰۶	-۴۳۱
مکزیک	۹۰۰	۱۲۰۰	۵۰۵	-۵۹
دیگر کشورهای آمریکای لاتین	۸۰۰	۳۲۰۰	۷۱۶	۱۶۲
آمریکای لاتین	۷۶۰۰	۱۲۷۰۰	۲۲۶۴	۲۰۴
مصر	-	-	-۱۸۱	-۴۴۲
نیجریه	۴۰۰	-۳۰۰	۲۴	-۲۸
آفریقای جنوبی	۲۰۰	۶۰۰	۱۵۲	۱۹
دیگر کشورهای صحرای آفریقا	۲۱۰۰	۱۳۰۰	-۵۴	-۶۴
ساخرا کشورهای آفریقای شمالی و خاور میانه	-۶۰۰	-۲۲۰۰	-۲۲۱۱	-۲۱۸۴
آفریقا و خاور میانه	۲۱۰۰	-۷۰۰	-۲۲۷۰	-۲۶۹۹
اروپای شرقی	-	-	۷۲۹	۶۹۱
جمهوری های شوروی سابق	-	-	-۱۳۴۱	-۱۳۷۳
بقیه کشورهای جهان	-	-	-۱۰۸۳	-۱۱۶۴
مجموع کشورهای در حال توسعه	۳۳۴۰۰	۱۶۶۰۰	۲۰۶۰	-۴۹۸۵
کشورهای صنعتی	۷۲۳۰۰	۴۶۵۰۰	۲۲۰۶۵	۲۲۱۲۸
کل جهان	۱۰۶۴۰۰	۶۲۲۰۰	۲۵۱۲۵	۲۸۱۲۳

نویسی: در این جدول، آثار آزادسازی کامل بازارگانی جهان با دو فرض، اول اینکه فقط کشورهای صنعتی در آزادسازی مشارکت کنند، و دوم اینکه کل جهان دو آزادسازی مشارکت داشته باشد، مطابقه شده است.

مجلس ویژه موقمه

گندم از ۷۲۲/۴ میلیون ریال در سال ۱۳۴۰ به ۱۲/۳ میلیارد ریال در سال ۱۳۵۶ افزایش یافته که سرانجام در سال ۱۳۶۸ به ۷۸/۶ میلیارد ریال می‌رسد. ارزش واردات این محصول تابع مقدار و قیمت آن در بازار جهانی است. همان طور که اشاره شد میزان واردات گندم در سالهای اخیر از روند افزایشی برخوردار بوده اما قیمت هر تن آن در بازار جهانی - طبق جدول شماره (۷) - در سالهای ۱۳۵۲ تا ۱۳۶۹ از جریان مشخصی پیروی نکرده و از حداقل ۱۷۸ دلار در سال ۱۳۵۲ به ۱۰۵ دلار در سال ۱۳۵۶ کاهش یافته و سپس در سال ۱۳۶۰ به ۱۷۷ دلار افزایش یافته است. مجدداً در طول سالهای بعد روند نوسان ادامه داشته و از ۱۱۴ دلار در سال ۱۳۶۶ به ۱۴۶ دلار در سال ۱۳۶۷ و ۱۷۱ دلار در سال ۱۳۶۸ افزایش یافته است.

سهم مصرف گندم در ایران طی سالهای ۱۳۵۶ تا ۱۳۶۹، حدود ۱/۶ درصد کل مصرف جهان بوده است. میانگین سالانه رشد مصرف آن در این دوره ۳/۷ درصد است که بدین ترتیب، از ۶/۷ میلیون تن به حدود ۱۱ میلیون تن رسیده است (جدول شماره ۷).

۳- جایگزینی واردات محصولات کشاورزی و اولویت
در مورد کشورهایی که میزان واردات محصولات کشاورزی شان قابل ملاحظه است، غالباً چنین مطرح می‌شود که بهتر است به جای سیاست تشویق صادرات

می‌دهد، هرچند ارزش صادرات محصولات کشاورزی از ۳۲۰ میلیون دلار به ۷۵۲ میلیون دلار در سال ۱۳۶۹ افزایش یافته است ولی ارزش واردات نیز از روند افزایشی برخوردار بوده و از ۲۶۱ میلیون دلار به ۲۸۶۰ میلیون دلار افزایش یافته است. علاوه براین، هرچند «صادرات خالص» محصولات کشاورزی از ۲۲۹۱ به ۲۱۰۸ میلیون دلار کاهش یافته، ولی در کل، ایران واردکننده محصولات کشاورزی است و سالانه بیش از دو میلیارد دلار محصولات کشاورزی وارد می‌کند. در این بخش واردات گندم سهم قابل ملاحظه‌ای در واردات محصولات کشاورزی داشته است، جدول شماره (۶) افزایش مقدار و ارزش واردات گندم را در مقاطع پنجاله نشان می‌دهد. میزان واردات گندم که در سال ۱۳۴۰ برابر ۱۲۸ هزار تن بوده است در سال ۱۳۵۶ از مرز یک میلیون تن گذشت و در سال ۱۳۶۶ به ۲/۵ و سرانجام با یک جهش در سال ۱۳۶۶ به ۵/۱ میلیون تن رسید، به طوری که رتبه ایران از نهمن واردکننده بزرگ گندم در جهان در سال ۱۳۶۶ به چهارمین واردکننده ارتقاء یافت. این در حالی است که تولید گندم در این سالها روند افزایشی داشته و از ۴/۵۶ میلیون تن در سال ۱۳۵۱ به ۵/۵ میلیون تن در سال ۱۳۵۶ و ۸ میلیون تن در سال ۱۳۶۹ افزایش یافته است. از لحاظ ارزشی نیز همان طور که جدول شماره (۶) نشان می‌دهد واردات

جدول شماره (۵)- واردات و صادرات محصولات کشاورزی
در ایران (ارقام به میلیون دلار)

سال	صادرات کشاورزی	واردات کشاورزی	صادرات کشاورزی	صادرات خالص
۱۳۵۸	۳۲۰	۲,۶۱۰	-۲۲۹۰	
۱۳۵۹	۱۴۰	۲,۱۱۰	-۲۹۷۱	
۱۳۶۰	۱۸۰	۲,۲۹۰	-۲۱۱۰	
۱۳۶۱	۱۶۰	۱,۷۵۰	-۲۵۹۰	
۱۳۶۲	۱۸۰	۳,۲۰۱	-۳۰۲۰	
۱۳۶۳	۲۰۰	۲,۱۸۰	-۲۷۸۰	
۱۳۶۴	۴۲۷	۲,۳۰۳	-۱۸۷۶	
۱۳۶۵	۴۶۱	۱,۶۰۶	-۱۱۹۵	
۱۳۶۶	۵۰۳	۱,۸۶۳	-۱۲۱۰	
۱۳۶۷	۶۸۶	۱,۸۲۷	-۱۱۴۱	
۱۳۶۸	۷۴۰	۲,۸۸۷	-۲۱۴۷	
۱۳۶۹	۷۵۲	۲,۸۶۰	-۲۱۰۸	

منبع: سازمان جهانی خواربار و کشاورزی، سالنامه بازرگانی.

جدول شماره (۶)- تغییرات مقدار و ارزش واردات گندم
در سالهای منتخب از سال ۱۳۴۰ تا ۱۳۷۰

سال	مقدار(هزارتن)	ارزش(میلیون ریال)
۱۳۴۰	۱۳۸۳	۷۳۲/۴
۱۳۴۵	۲۱۲/۲	۱۱۵۰/۵
۱۳۵۰	۹۹۲/۳	۵۷۰۳/۳
۱۳۵۵	۱۱۵۹/۲	۱۳۳۲۴/۸
۱۳۶۰	۱۰۹۹/۰	۲۲۹۷۱/۴
۱۳۶۵	۱۹۰۸/۲	۱۰۱۰/۱
۱۳۶۶	۲۵۰۹/۷	۱۶۳۱۵/۰
۱۳۶۷	۲۳۱۲/۲	۲۲۷۸۷/۰
۱۳۶۸	۵۱۷۹/۰	۷۸۶۶۵/۰
۱۳۶۹	۳۳۸۲/۰	-

مأخذ: آمار بازرگانی خارجی ایران در سالهای مذبور.

میکلسون ویلیام هد

در رقابت است. و یا اگر محصولات غذایی که به خارج فروخته می‌شود برای مصرف داخلی موجود نباشد، می‌تواند تورم را تشدید کند. از این رو، منابعی که در فرآیند صادرات محصولات کشاورزی به کار می‌رود می‌تواند به بخش غیرکشاورزی

محصولات کشاورزی، به سیاست جایگزینی واردات محصولات کشاورزی از راه افزایش تولید در داخل روی آورده شود. به ویژه، چنین گفته می‌شود که صادرات محصولات کشاورزی از نظر استفاده از سرمایه و حتی کارگر با بخش غیرکشاورزی

جدول شماره (۷) - میزان تولید، مصرف و قیمتهای وارداتی گندم در ایران

سال	تولید (هزار تن)	مصرف (هزار تن)	قیمتهای وارداتی (دلار در تن)
۱۳۵۱	۴۰۶۰	۵۱۰۰	۹۲
۱۳۵۲	۴۶۰۰	۵۴۲۶	۱۷۸
۱۳۵۳	۴۷۰۰	۶۰۲۲	۱۶۲
۱۳۵۴	۵۰۰۷	۶۵۰۱	۱۵۱
۱۳۵۵	۶۰۴۴	۶۷۰۵	۱۲۲
۱۳۵۶	۵۰۱۷	۶۷۳۸	۱۰۵
۱۳۵۷	۵۶۶۰	۷۰۲۱	۱۳۱
۱۳۵۸	۵۰۳۵	۷۰۳۷	۱۶۳
۱۳۵۹	۵۷۴۴	۷۰۹۹	۱۶۴
۱۳۶۰	۶۶۱۰	۸۰۸۴	۱۷۷
۱۳۶۱	۶۶۶۰	۸۷۱۳	۱۶۱
۱۳۶۲	۵۹۰۶	۸۸۲۲	۱۵۸
۱۳۶۳	۶۲۰۷	۸۷۰۵	۱۵۳
۱۳۶۴	۶۶۳۰	۸۹۲۷	۱۳۸
۱۳۶۵	۷۰۰۶	۴۶۰۷	۱۱۵
۱۳۶۶	۷۵۷۱	۱۰۰۶۱	۱۱۴
۱۳۶۷	۷۲۶۵	۱۰۵۶۰	۱۴۶
۱۳۶۸	۶۰۱۰	۱۰۴۲۰	۱۷۱
۱۳۶۹	۸۰۱۲	۱۰۹۲۲	-

منابع:

- آمار تولید از آمارنامه کشاورزی در سالهای مربوطه
- آمار مصرف از مرکز مطالعات برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی
- آمار قیمتهای وارداتی از FAO, Production year book

جدول شماره^(۸)- نسبت قیمت وارداتی به هزینه تمام شده تولید چند محصول اساسی کشاورزی، با نرخهای متفاوت (بر مبنای سال ۱۳۷۰)

نرخهای متفاوت دلار	۷۰ ریال	۸۰۰ ریال	۱۰۰۰ ریال	۱۵۰۰ ریال
گندم	۰/۱۷	۱/۹۴	۲/۴۲	۳/۶
جو	۰/۰۹	۱/۰۶	۱/۸۲	۱/۹۸
برنج	۰/۱۰۵	۰/۱۶	۰/۷۴	۱/۱۱
گوشت قرمز	۰/۱۴	۰/۴۸	۰/۱۶	۰/۹
شکر	۰/۰۴	۰/۴۵	۰/۱۵۶	۰/۱۸۳

گیرد. معمولاً تولیدات کشاورزی را می‌توان با هزینه واقعی کمتری به شیوه استفاده از ذخایر استفاده نشده زمین و کارگر، افزایش داد. اما اگر افزایش تولیدات کشاورزی برای جایگزینی واردات سبب بیرون کشیدن سرمایه از تولیدات صنعتی - جایی که می‌توان ارزبیشتری ذخیره کرد - شود، هزینه جایگزینی واردات کشاورزی می‌تواند زیاد باشد. بنابراین در این گزارش کوشش شده است، با استفاده از اطلاعات موجود، نسبت هزینه واردات به هزینه تولید داخلی برخی از محصولات محاسبه شده و برآسان آن، اولویت محصولات جهت جایگزینی واردات مشخص شود.

در جدول شماره^(۸)، این نسبت برای محصولات عمده وارداتی در سال ۱۳۷۰، شامل گندم، جو، برنج و گوشت قرمز، با در نظر گرفتن نرخهای مختلف به دلار، محاسبه و نشان داده شده است. توجه به این نکته ضروری است که با تغییر ارزش برابری ریال به دلار، اولویت‌ها تغییری نمی‌کند و در جایگزینی واردات محصولات کشاورزی،

منتقل شده و بازده بیشتری داشته شد؛ چرا که تولید محصولات کشاورزی جهت صادرات نیاز به سرمایه‌گذاری برای در اختیار گرفتن تکنولوژی پیشرفته در تولید و همچنین بازاریابی دارد. در کشوری که کشاورزی چهار رکود است و واردات محصولات کشاورزی قابل ملاحظه است، از لحاظ اقتصادی قابل توجیه است که به جای تشویق صادرات محصولات کشاورزی، تولید مواد غذایی جهت بازار داخلی افزایش یابد تا واردات محصولات کشاورزی کاهش یابد و به حد قابل قبولی برسد. پس از رسیدن به چنین مرحله‌ای، سیاست تشویق صادرات محصولات کشاورزی - به منظور تأمین ارز لازم جهت واردات کالاهایی که برای سرعت پخشیدن به آهنگ توسعه مورد نیاز است - مطلوب است. هرچند به سیاست جایگزینی واردات محصولات صنعتی در دو دهه اخیر انتقادهایی وارد شده اما، تعقیب چنین سیاستی در مورد تولیدات کشاورزی مطلوب است. در این مورد هزینه‌های جایگزینی واردات^(۱) باید مورد بررسی قرار

مجلس و پیشنهادها

چنانچه در مسیر تعیین شده با موفقیت انجام گیرد، آثاری بر کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه خواهد داشت. پیش‌بینی‌های انجام شده که با استفاده از الگوهای اقتصادستنجی صورت گرفته، حاکی از کاهش مازاد کشورهای پیشرفته و در نتیجه، کاهش محصول و افزایش قیمت در بازار جهانی است.

۴-۲: این روند، در صورتی که تحقق یابد، به سود صادرکنندگان محصولات کشاورزی در کشورهای در حال توسعه است. براین اساس، گمان می‌رود که سرعت پیشرفت تکنولوژی در کشاورزی کشورهای در حال توسعه شتاب بیشتری گیرد که در بلندمدت، می‌تواند قیمت محصولات کشاورزی در بازار جهانی را به سمت نقطه تعادل پایین‌تری هدایت کند.

۳-۳: در این میان کشورهایی چون ایران، که واردکننده خالص محصولات کشاورزی هستند، از افزایش قیمت‌ها به ویژه در کوتاه مدت زیان خواهند دید. اما خوشبختانه برنامه دوم دارد برای تولیدات استراتژیک جایگاه خاصی قائل می‌شود و چنین به نظر می‌رسد که توجه خاص به حمایت از تولیدات استراتژیک، این زمان را به سرعت جبران خواهد کرد.

۴-۴: محاسبات انجام شده نشان می‌دهد که حتی اگر شرایط سال ۱۳۷۰ را در نظر بگیریم (که هنوز آزادسازی جهانی در مرحله اولیه بوده است)، تولیدات

گندم در اولویت نخست قرار دارد. اما نکته درخور توجه آن است که حرکت به سوی ایجاد نرخ واقعی ارز، که از نتایج آزادسازی اقتصادی است، تعیین آن به محصولات کشاورزی، می‌تواند انگیزه تولید محصولات کشاورزی به ویژه گندم را در داخل بیشتر کند. به عنوان مثال در شرایطی که نرخ دلار ۷۰ ریال محاسبه شده، هزینه واردات گندم ۱۷٪ برابر هزینه تمام شده تولید در ایران است، بنابراین، در این حالت تعایل به واردات گندم افزایش می‌یابد، اما هنگامی که نرخ دلار بر مبنای ۱۵۰۰ ریال محاسبه شود هزینه واردات به ۳/۶ برابر هزینه تولید داخلی افزایش می‌یابد، که طبعاً انگیزه تولید در داخل را به شدت تقویت خواهد کرد.

با توجه به آزادسازی بازارگانی محصولات کشاورزی و پیش‌بینی‌های موجود، که حاکی از افزایش قیمت گندم در بازار جهانی است، طبیعی است که هزینه واردات گندم افزایش بیشتری یابد، انگیزه برای افزایش تولید و گسترش تکنولوژی تولید گندم به میزان بیشتری فراهم شود. جدول شماره (۸) نشان می‌دهد که قیمت تولید داخلی گوشت قرمز و شکر، با نرخ ۱۵۰۰ ریال برای هر دلار قابل رقابت با قیمت واردات آنها نیست.

۴- نتیجه‌گیری و پیشنهادها

۴-۱: آزادی بازارگانی کشاورزی جهانی،

- 2- Burniaux, J.M., Martin, J.P., Delorme, F., Lienert, I. and vander Mensbrugge, D., 1990. Economy - wide effects of agricultural policies in OECD countries: a GE approach using the walras model. In: I. Goldin and O. Knudsen (Editors), *Agricultural trade liberalization. Implications for developing countries. organization for economic cooperation and development*, Paris, and World Bank, Washington, DC, PP.283-306.
- 3- Goldin, I. and Knudsen, O., 1990. *Implications of agricultural trade liberalization for developing countries*. In: I. Goldin and o. Knudsen (Editors), *Agricultural trade liberalization: Implications for the developing Countries*. OECD/World Bank, Paris/Washington. DC.
- 4- Krissoff, B., Sullivan, J., Wainio, J. and Johnston, B., 1990. *Agricultural trade liberalization and developing countries*. ERS Staff Rep. AGES 9042, USDA Economic research service, Washington, DC.
- 5- Schmieding, H., 1990. What about a liberalization club for an open world economy? *World Econ.*, 11: 515 -527.
- 6- Valdes, A. and Zietz, J., 1980. Agricultural Protection in OECD countries: its cost to less developed counties. IFPRI Res. 21, International food policy research Institute, Washington DC.
- 7- Zietz, J. and Valdes, A., 1988. Agriculture in the GATT: an analysis of alternative approaches to reform. Res. Rep. 70, International Food Policy Research Institute, Washington, Dc.

استراتژیک کشاورزی (به استثناء شکر و گوشت قرمز) مزیت یافته و بنابراین هزینه ملی از بابت حمایت تولید داخل آنها صفر بوده است. چنین بنظر می‌رسد که با شرایط تجارت جهانی سال ۱۳۷۳ و افزایش نرخ دلار به ۱۷۵۰ ریال برای تمامی تولیدات استراتژیک کشاورزی مزیت نسبی حاصل می‌شود تولید، هزینه‌ای را متوجه اقتصاد ملی نمی‌کند.

۴-۵ : بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که افزایش قیمت محصولات غذایی به ویژه گندم در بازار جهانی، چنانچه با اصلاحات سیاستهای بازارگانی کشاورزی در داخل همراه باشد، می‌تواند منجر به تقویت انگیزه تولید گندم و در نتیجه کاهش واردات آن شود. در این مسیر، تقویت و گسترش طرحهایی مانند طرح محوری گندم - که خدمات رسانی را با ترویج تلفیق کرده و منجر به افزایش عملکرد (بازدهی) در هکتار می‌گردد، توصیه می‌شود. همچنین، تجدیدنظر سالانه در قیمت گندم، به گونه‌ای که بتواند هزینه‌های کامل تولید را جبران کند و رابطه معقولی میان قیمت محصولات مختلف برقرار سازد، توصیه می‌شود.

منابع:

- 1- Anderson, K. and Tyers, R., 1990. How developing countries could gain from agricultural trade liberalization in the Uruguay round. In: I. Goldin and O. Knudsen (Editors). *Agricultural Trade Liberalization: Implications for Developing Countries*. OECD/ World Band, Paris / Washington, D.C.